

Міністерство культури України
Національна бібліотека України для дітей

«Всі мої книги написані *снами...*»

Інформаційний бібліографічний список
для організаторів дитячого читання до 60-річчя
від дня народження української письменниці Галини Пагутяк

Київ — 2018

Міністерство культури України
Національна бібліотека України для дітей

«Всі мої книги написані *снами...*»

Інформаційний бібліографічний список
для організаторів дитячого читання до 60-річчя
від дня народження української письменниці Галини Пагутяк

Київ – 2018

Відповідальна за випуск А.І. Гордієнко.
Укладач Л.М. Ільченко.
Літературний редактор В.В. Зеленська.

«Всі мої книги написані снами...» : інформ. бібліогр. список для організаторів дит. читання до 60-річчя від дня народж. укр. письменниці Галини Пагутяк / Нац. б-ка України для дітей ; уклад. Л. М. Ільченко. — Київ, 2018. — 40 с.

Видання включає біографічну довідку Галини Пагутяк, перелік її творів у бібліотеці, список літератури та ресурсів мережі Інтернет про життєвий та творчий шлях, цитати письменниці та вислови відомих людей про її творчість, а також вікторину за казковою повістю «Лялечка і Мацько» та кросворд за творами для дітей.

© Національна бібліотека України для дітей, 2018

НАЙЗАГАДКОВІША ПОСТАТЬ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

«Людина — це істота, яка змінює
світ винятково силою власної уяви».

I. Кант, німецький філософ

В українському письменстві кінця ХХ століття зазвучав виразний «жіночий голос», представлений прозою багатьох нині знамих письменників. Серед них і **Галина Пагутяк** – найзагадковіший та наймістичніший сучасний український письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, літературної премії Валерія Шевчука, представник нової літературної генерації, автор багатьох книг, які вже стали класикою. Письменниця живе у Львові, публікується у часописах «Дзвін», «Сучасність», «Кур'єр Кривбасу», «Книжковий клуб плюс», газетах «День», «Львівська газета», активно співпрацює із львівським видавництвом «Піраміда», де її твори друкуються в серії «Приватна колекція». У її творчому доробку понад двадцять п'ять різних за жанрами літературних творів, написаних як для дорослої, так і для дитячої та підліткової аудиторій. Романи, повісті, оповідання та новели Г. Пагутяк привертають увагу тяжінням до містики, фантастики, міфопоетичності, яка водночас поєднується із глибоким відображенням місця людини у світі та сенсом її існування. Її манера письма виразно індивідуальна, впізнавана, а тексти не вписуються у традиційну систему жанрів. Герметизм, психологізм, символізм, глибокі смисли, інтертекстуальність, синтез різножанрових елементів, неординарна образна система — такі основні ознаки авторського стилю письменниці.

Галина Пагутяк (справжнє ім'я Галина Василівна Москалець) народилася 26 липня 1958 року в с. Залокоть Дрогобицького району на Львівщині. Згодом родина переїхала у село Уріж, що межує з франківським селом Нагуєвичі. Її тато – Василь Пагутяк був директором школи, мама – Іванна Басараб – учителькою. Майбутня літераторка – наймолодша з трьох доньок у сім'ї. В дитинстві часто гуляла біля річки Бистриці, любила блукати лісом. А ще більше – слухати містичні розповіді старших. Вона була дуже завзята і допитлива: завжди брала із місцевої бібліотеки книги, читала художні твори, навіть самостійно вчила іноземні мови, користуючись віднайденими там словниками та розмовниками. Цікавилась історією стародавнього світу та полюбила класичну історію, археологію. В одному з багатьох інтерв'ю та своїй автобіографії письменниця

розповідає: «Я – частина краєвиду, де є ріка, гори, поля і ліс. Там я народилась і там почуваюсь природно й невимушено. Мені бракує моря і пустелі, тому я їх створюю час від часу або їду, щоб зустрітися з ними. Десь на Близькому Сході чи в Середній Азії. Туди мене найбільше вабить. Там просте життя, де ти не мушиш бути кимось, не мушиш чогось досягати, когось завойовувати. Ти просто відчуваєш гармонію з Всесвітом. Два стани я люблю найбільше: сидіти на порозі дому і йти стежкою, яка кудись тебе приведе. Я б могла так жити тисячу років».

Через декілька років після закінчення школи Г. Пагутяк вступила до Львівського національного університету ім. Івана Франка, потім перевелася на українську філологію Київського державного університету ім. Т. Шевченка (тепер – Київського національного університету імені Тараса Шевченка). По закінченні працювала в школі вчителем української мови та літератури, науковим співробітником у Дрогобицькому краєзнавчому музеї, приватній школі, Львівській картинній галереї.

Почала писати дуже рано. Свою першу повість «Діти», яка 1981 року була надрукована в журналі «Дніпро», написала ще у 19 років під час тимчасової роботи на Бориславському фарфоровому заводі. А 1982 року вийшла її перша книга з тією ж назвою. У передмові до першої збірки молодого прозаїка знаний літературознавець М. Жулинський писав: *«Оригінальний талант з'явився в українській літературі. Галина Пагутяк цією книгою переконливо довела, що поетичне самовираження, зрозуміло, за умови нестандартної побудови творів і оригінальних композиційних вирішень, розкриває нові можливості для художнього проникнення в душевні порухи і вчинки молоді, що можна органічно поєднати достовірність зображення реалій буття з чутливою рефлексією, а мистецтво володіння деталлю – з алегорією, символом, казковим образом».*

У вищезгадану збірку ввійшли повісті «Діти», «Повість про Марію і Магдалину», казкова повість «Лялечка і Мацько» та роман «Філософський камінь». У кожному з творів розповідається про людей різного віку і різних доль, їх об'єднує прагнення досягти гармонії у стосунках між собою. Зображувані події відзначаються гострою конфліктністю, складними суперечностями. Стильові особливості збірки – наявні літературно-образні алюзії (Адам, Єва, Марія, Магдалина, Лис, Дон Кіхот, Дон Жуан), дитинність, камерність, зображуваних письменницею подій. Тут є і казкові образи,

й ірреальні ситуації, і будь-яка умовність. Так повість-казка «Лялечка і Мацько» розкриває дивну дружбу хлопчика і лиса-художника та порушує такі проблеми сучасного суспільства, як співіснування людини і природи, неординарність таланту, неповторність кожної особистості. У «Повісті про Марію і Магдалину» письменниця «випишує долі двох жінок, біографічно віддалених одна від одної розлогими обширами повоєнної історії». А герої роману «Філософський камінь» шукають протитруту бездуховності, мріють про красу, що уособлюється у «сонячних галявинах».

Отже, у літературу Галина Пагутяк увійшла стрімко і сміливо. Дебютувала різними епічними творами, особливо філігранною малою прозою, де у декількох рядках або в одному абзаці вона створювала надзвичайної сили та яскравості літературні образи. Їй властиві фантастично-символічна манера письма, прорив до «вигаданого світу», потяг до містики та пошуки спасіння людської душі у жорсткому світі. Письменниця постійно прагне зазирнути і за межу людської свідомості та осмислити пограничний стан людського буття. Недомовленість у багатьох її творах дає великий простір читацькій фантазії, спонукає до співтворчості, робить образи багатовимірними, врешті, несе в собі шарм таємничості та незбагненності. Їй імпонують слова Марселя Пруста: «Книга – дитя самотності і мовчання», а творчу письменницьку діяльність вона розуміє не тільки як власну репутацію, а й як відповідальність «за душевний стан своїх друзів-читачів». За глибиною відтворення людських емоцій і почуттів її часто називають наступницею Ольги Кобилянської.

Твори Галини Пагутяк відображають її усамітненість та інтровертність як людини. Пошуки комфортного середовища, герметизм, психологізм наявні у її великій та малій прозі. У ранніх повістях письменниці послідовно розгортається мотив втечі від жорсткого світу. У реалізації цього мотиву головним є образ беззахисної людини, яка не здатна протистояти світові. Якщо в першій збірці «Діти» авторка зображує фізичну втечу своїх персонажів, то в наступних актуалізує мотив внутрішньої втечі. У пізніших творах вона приходиться до розуміння недосконалості світу, використовує біблійні мотиви як основу новел та оповідань, занурюється у внутрішній світ людини, вивчаючи його вже з іншої точки зору.

Її друга збірка «Господар» була надрукована у київському видавництві «Радянський письменник» 1986 року з фантастичним і для сьогоднішньої України тиражем у 65 тисяч примірників. До неї входили однойменна назва науково-фантастичного роману письменниці та

повість-балада «Соловейко», де порушуються складні моральні та соціальні проблеми буття. Особливості цієї збірки втілені у розмитості поділу між минулим та сучасним, декількома сюжетними лініями, у розкритті актуальних проблем духовності та моралі, пошуку героями високої істини. Так, через незвичний сюжет фантастичного роману «Господар», авторка показує зіткнення добра і зла, правди і кривди, любові й ненависті.

Наступна збірка «Потрапити в сад» (1989) включає роман «Компроміс» та цикл оповідань під назвою «Трагічні оповідання», а саме: оповідання-притчу та сюрреалістичні «Бабина смерть», «Містерія небес», «Видіння Орфея». Назва збірки має на увазі сад, що існує в житті

кожного. Він прекрасний, світлий, гармонійний, його треба плекати і доглядати, бо без нього наше буття стає абсурдним, зайвим та порожнім. Стильові особливості даної збірки – різноманітність епічних творів за тональністю, стилем, формою умовності; переплетення реального, містичного, фантастичного, прагнення осмислити пограничний стан людської свідомості та світлий погляд на людину, незалежно від її слабкості. Сюжет роману «Компроміс» розгортається за легендами про злих і добрих духів – чорних і білих магів. А потойбічний світ виступає ширмою, специфічним прийомом для вираження авторської концепції світу і людини. Головний герой роману Петро Канавченко – звичайний сучасний хлопець, який щойно закінчив вищий навчальний заклад і має учителювати в селі. В один із кризових моментів долі він віддає свою душу чортові. Відтепер Артур-Максиміліан вселяється в тіло Петра, живе у міській квартирі, працює в науково-дослідному інституті. Здається, все у нього гаразд, але його самого вже не існує. Його кохана, співачка Марія, – онкохвора, кличе його на допомогу, але реального. Та Артур не може врятувати її своєю магією імітації. З її смертю Петро розпадається, бо без голосу коханої він – ніщо. А у циклі «Трагічні оповідання» письменниця показує людину нещасною у цьому світі, оголює болючі нерви та душі.

В самій назві психологічного «маленького роману» «Гірчичне зерно» із однойменної збірки (1990) простежується зв'язок із біблійною притчею та однойменним оповіданням І. Франка. У ньому оригінально міфологізовані образи історичних осіб – археолога, фольклориста,

етнографа Зоріана Доленги-Ходаковського та українського поета з Дрогобиччини Олександра Козловського. Ірреалістична площина, тобто потойбічний світ, куди потрапляє та зустрічається з душами померлих герой роману Михайло Басараб, розгортається за мотивами світового сюжету подорожі в пекло через чистилище («Божественна комедія» А. Данте, «Енеїда» І. Котляревського). У романі вперше застосовується прийом композиційної інверсії періодів тексту, коли пояснення, передісторія оповідуваних подій подаються наприкінці твору. За таким же принципом побудовані «Смітник Господа нашого», «Зачаровані музиканти», «Брат мій Енкіду», «Пан у чорному костюмі з блискучими гудзиками» та інші. Філософська, лірико-романтична повість «Бесіди з Перевізником» відносить читача у два світи: на Острів, що є символом нетлінної краси, та у повсякденне життя, де панує байдужість, сумнівні ідеали, егоїзм, душевна сліпота. Пошуки істини відбуваються у розмовах Перевізника з різними людьми, які прагнуть на Острів, бо саме він є справжнім ідеалом, якого шукають усе своє життя. Тут виразно простежується зв'язок літератора з філософією Григорія Сковороди.

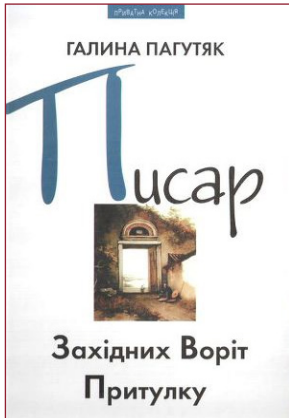
Інша збірка автора «Записки Білого Пташка» (1999) вміщує філософський роман «Смітник Господа нашого» (казку для дорослих), роман-сповідь «Радісна пустеля» та однойменну повість. Твори також мають притчову основу, невеликі за розміром, але вражають глибиною смислу; відтворюють образи «незайманої землі», Острова, Оазису, Дивної країни, що символізують красу духовного світу, гармонії.

Творчість Г. Пагуляк характеризується значним впливом фольклору, зокрема народних переказів та легенд. Насамперед це стосується «урізького циклу» творів. Вони тісно пов'язані з місцевістю, в якій колись проживала письменниця – селом Уріж. З одного боку, це населений пункт, що реально існує на Львівщині, з іншого – міфічне місце, в якому втілюється її індивідуальна міфологія та демонологія, що базується на міфології Карпат. Літературознавець Р. Харчук так характеризує створену письменни-

цею місцевістю: «Уріж Пагутяк утратив усі зв'язки з реальністю. Це сон, примарний, чуттєвий світ, часто незрозумілий, інтуїтивний, зітканий із есхатологічних видінь і чарівних казок...». Містичний характер прози, готичні ефекти є характерною особливістю романів «Писар Східних Воріт Притулку», «Писар Західних Воріт Притулку», «Королівство», «Слуга з Добромиля» «Урізька готика», повісті «Захід сонця в Урожі».

Головні герої романів «Писар Східних Воріт Притулку» (2003) та

«Писар Західних Воріт Притулку» (2010) – писарі Антон і Яків. Їх можна розглядати як дзеркальну проекцію один одного. Про це свідчить усе: від імен героїв, які починаються на першу та останню букви алфавіту, до напрямку їхньої мандрівки-пошуку: зі сходу на захід для Антона та із заходу на схід для Якова. Притулок є прихованою для світу територією, куди «приходять лише ті, котрі шукають інше буття, вірять у його існування». Це місце відпочинку та пошуку свого втраченого істинного «Я», там люди звільняються від страху перед життям. У Притулку не діє «профанний» час, там немає смерті, немає навіть Бога (питання про

творця Притулку з'являється у другій книзі диалогії). Писарі Притулку є лімінальними персонами, які не належачи ані до світу живих, ані до світу мертвих, переводять прибульців через межу, фіксуючи їхні особисті долі. Ідею Притулку можна розглядати як алегорію цілющої сили самотності. Глибинну суть цієї історії можна зрозуміти як заклик не чекати, а приходити на допомогу людям, бути відкритим до інших.

Повість «Захід сонця в Урожі» була написана ще 1992 року, спочатку друкувалася в журналі «Перевал» (1993, № 3-4), а згодом у двох збірках 2003 року. Повесть написана у формі внутрішніх монологів головних героїв – Чоловіка та Жінки. Тема твору – болюче розставання героїв; пошуки сенсу життя, єдиного Притулку, де душа потребувала би спокою та гармонії, пізнання самої себе; відповідальність за свої слова та вчинки; прагнення робити правильний життєвий вибір; боротьба з темним та злим у власній натурі. Дія повісті відбувається у селі Уріж. Але й тут містичний світ письменниці представлений в описі упирів – носіїв зла; снах Жінки, які вона намагається розгадати. Повесть має ознаки автобіографічності, камерності, психологізму, розмитості між реальним і фантастичним, потягу до містики.

Продовженням «урізького циклу» творів письменниці є прозові тво-

ри у жанрі «роман з історією». Саме до нього належать романи «Слуга із Добромиля» (2006) та «Урізька готика» (2009), де реальні історичні події формують розвиток сюжету. Хоча українська історія у творах Пагутяк дуже тісно переплітається із містичними подіями. Під час роботи над романом «Слуга з Добромиля» Галина Пагутяк дослідила рід своєї мами та дійшла висновку, що рід Басарабів є древнім родом, який правив молдовським князівством понад 800 років. У романі переплітаються кілька часових площин – від XII до XX ст. В окрузі старовинного галицького містечка Добромиль у часи Середньовіччя у вдови, яку вважають відьмою, народжується син. Йому судилося стати захисником і добродійцем Добромиля, бо він знає, що край вільний не тоді, коли на

трон сідає мудрий володар, а тоді, коли з'являється багато вільних людей. Ідея образу Слуги з Добромиля взята з творчості Германа Гессе. У нього є твір, де митці мандрують світом. І з ними є слуга. Потім виявляється, що той слуга і є серед усіх найголовніший, бо він терплячий та відданий.

За мотивом етнографічного нарису І. Франка «Спалення опирів у селі Нагуєвичі у 1831 році» Галина Пагутяк написала роман «Урізька готика», який відносить до вершинних своїх творів. Перша частина роману відповідає характеристикам традиційної соціально-психологічної прози. Крім нагнітання напруження та окремих згадок про існування потойбічних сил, атрибутів містики майже немає. Друга частина твору має тип подієвості, дещо відмінний від першої. Якщо спочатку події розвиваються мляво, то у другій частині розвиток дії набуває напруження, переважно через привнесення у твір детективної інтриги.

Найбільш романтичним своїм твором письменниця вважає роман «Зачаровані музиканти» (2010). Як каже сама Галина Пагутяк: «Історія цього роману – в історії моєї родини. Мій

дідо ще перед війною, пасучи коней за рікою, бачив зачарованих музикантів і панну з жовтим волоссям. Я назвала їх – ті, що літають у повітрі. Британці називають їх сідами (різновидом ельфів)». Твір є плетивом містичних оповідей, співвідносних із фольклорними казками, легендами й переказами. Основу сюжету становить поширений у творчості письменниці мотив по-тойбічних істот-музикантів, які грають на весіллі нареченої-княгині з вогняним волоссям. Художній матеріал у романі організовано уже в звичний для письменниці спосіб: спочатку подається загадка ірраціональної поведінки двох поколінь Домницьких, а наприкінці тво-

ру – пояснення причин.

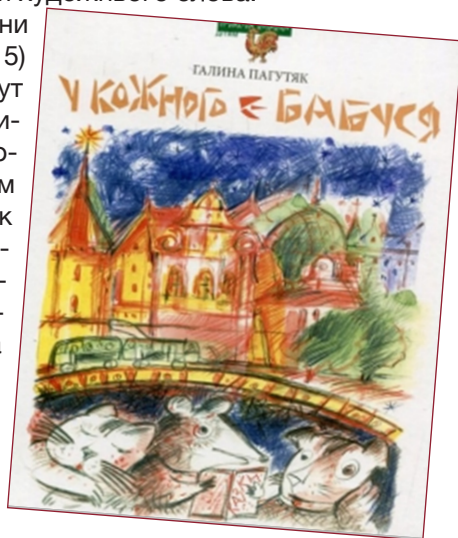
Низку своїх творів письменниця присвятила дитячій аудиторії. Це – казки та повісті для школярів молодшого та середнього віку («Лялечка і Мацько», «Втеча звірів, або Новий Бестіарій», «У кожного є бабуся») та романи-фентезі про уявне королівство для підлітків («Королівство», «Книгоноші з Королівства»). Визначальним об'єднуючим чинником у казкових повістях, як правило, виступає взаємозв'язок часових і просторових характеристик, зображених у художньому творі явищ, який включає не тільки казковий простір і час, а й еволюцію образів, розвиток сюжету. Традиційним як для народної, так і для літературної казки є мотив подорожі, який також є складником казкового часопростору.

Не є винятком і творчість Г. Пагутяк у царині дитячої літератури, зокрема казкова повість «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» та казка «У кожного є бабуся». В обох творах мотив подорожі пронизує сюжет та допомагає розкриттю характерів образів і дітей, і тварин, які мандрують разом із ними. У повісті Галини Пагутяк «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» (2006), що входить до шкільної програми, зображені пригоди дівчинки Доні, її фантастична подорож у пошуках Єдинорога та вболівання за долю тварин на нашій планеті. Як і передбачає цей жанр, у творі панує персоніфікація: звірі говорять, кіт доглядає будинок, папуга дуже нагадає людину, діти перетворюються на

горобців, «чарівні предмети» (дзеркало, книжка) здатні змінюватися, зникати тощо. Авторка цікаво вибудувала композицію твору. Цей прийом можна кваліфікувати як книжку в книжці. Після кожного розділу повісті авторка вмістила короткі оповіді про різноманітних звірів, їхні звички, міфологічні уявлення про них, створивши таким чином казковий Бестіарій (від латинської *Bestia* — «звір», «тварина»), що, приміром, уже у середньовічній Франції являв собою збірник статей з описами та ілюстраціями представників фауни. Письменниця у творі дуже часто вдається до цікавих алегорій, які ніби підказують читачеві думку: все, що з нами нині коїться, це повтор давноминулих подій. Так, улюблена книжка Лади, яку вона любить не лише читати, а й розглядати, нагадує чимось вічну книгу — Біблію, а корабель-будинок, збудований для втечі звірів від людей, — Нойв ковчег, яким герої Святого Писання рятувалися від Всесвітнього потопу. Письменник у цьому творі зіставляє дитинство й доросле життя, роздумує над проблемою спілкування дитини зі світом природи; ненав'язливо спонукає своїх читачів задуматися над проблемою збереження довкілля; висвітлює безпосередні дитячі уявлення й особливості світосприйняття. Г. Пагутяк констатує: «Що більше ми віддаляємось від природи, то більше віддаляємось від людей». Думається, що повість «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» можна впевнено зарахувати до кращих зразків сучасної української літератури для дітей, де вже виблискують гранями своєї творчості А. Качан, З. Мензатюк, Л. Воронина, О. Гаврош, Г. Малик, Л. Гончар, Л. Дереш та інші талановиті майстри художнього слова.

Оригінальний сюжет казки Галини Пагутяк «У кожного є бабуся» (2015) насичений подіями та роздумами. Тут світ цивілізації протистоїть світу природи, з одного боку, а вузький і одноманітний світ буднів — несподіванкам великої мандрівки, з іншого. Щурик Гризостомус та киця Мальва темного весняного дощового вечора врятували цуценя, яке втрапило в халепу: мотузка обмоталася довкола стовпчика на дитячому майданчику, і воно не могло ступити ні кроку. Гризостомус та Мальва привели знайду у своє помешкання, обігріли та нагодували. Але з часом вони

розуміють, що завжди так бути не може, адже насувається зима, люди закривають дірки в підвалі, де ховаються тваринки, і цуценя опиниться у пастці. Тому друзі вирішили розпочати мандрівку і знайти бабусю, яку цуцик загубив на дитячому майданчику. Де вони тільки не шукали – в лісі, селі, санаторії, у які тільки халепи не потрапляли – дерлися на дах, їздили на трамваї, здобували ліки в аптеці, плавали річкою. Така небезпечна та захоплива мандрівка мала щасливий кінець – тваринки не лише знайшли Бабусю для цуцика, але й друзів, залишилися разом у новій домівці із новою господинею, яка буде про них піклуватися, спілкуватися з ними, адже вона розуміє мову тварин.

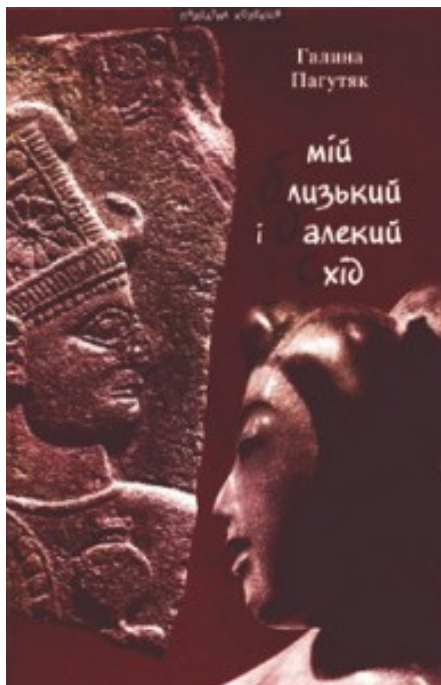
Сучасні підлітки у фантастичному світі, який, проте, не завжди відрізняється від реального своїми проблемами, – це тема авантюрно-пригодницьких романів Галини Пагутяк «Королівство» (2005) та «Книгоноші з Королівства» (2007). За стилем її твори схожі на своєрідні казки для дорослих, де химерна вигадка переплітається із сучасною реальністю. Персонажі намагаються, якщо не повернути, то хоча б нагадати нам про ті важливі речі, які втрачає нібито химерний і вигаданий, а насправді реальний світ. Героями твору виступають підлітки, на плечі яких лягла особлива місія – звільнити Королівство (Батьківщину) від небезпеки. Так головній героїні роману «Королівство» – 15 років. Доки її мама була у відрядженні, дівчинка вскочила у халепу, з якої і розпочинаються всі пригоди. Частиною страшної казки став Львів, де відбувається початок роману; у структурі твору є Серединний Світ – світ вибору, тобто наша Земля; є Імперія, де панує диктатор і його посіпаки в чорних шкірянках, а люди не вміють усміхатися; є Королівство – осередок мудрості всіх світів. Проте воно в небезпеці, бо король помер, королева зникла, принц загубився, а уряд підписав коаліційну угоду із сусідами. А ще в цій історії дуже багато нечисті та котів, кілька різнокольорових мишей, трохи ліричної поезії, зменька соціальної сатири, багато дружби, перше кохання. Головним символом роману є книжки – з ними борються, їх спалюють і захищають. Насправді зображені в романі світи нагадують суспільні устрої України й Росії, політичну ситуацію, яка склалася в останні десятиліття. Авторка добре виписала ментальні та світоглядні ознаки представників цих суспільств. Як зазначає у передмові до книжки М. Жулинський: *«Галина Пагутяк цим романом поглянула на сучасну Україну дитячими очима, відтворила дитяче сприйняття того, що відбувається зараз в Україні».*

Галина Пагутяк – особлива мандрівниця. *«Я люблю мандрувати, але це також робота думки. Мої очі записують побачене. Я не знаю, що таке бездіяльність...».* Вона часто була в Ізраїлі, бо там свого часу вчи-

лася її донька, а Єрусалим вважає мультикультурним, найтаємничішим містом світу, яке має неабияку харизму. У своїй прозі показує власну зацікавленість країнами Близького Сходу, їхньою історією, особливо шумерською культурою. *«Мені дуже подобається ця цивілізація, зокрема їхнє ювелірне мистецтво, але найбільше – література. Вони називали свою країну Країною шляхетної мови, у них була чоловіча й жіноча мови. Я створюю свій шумерський міф, іншу модель шумерського потойбічного світу. Це буде твір про очищення людини від цивілізаційного бруду і сміття».* Письменниця вважає збірку «Мій Близький і Далекий Схід» (2009) своєю найкрасивішою книгою. Декілька років подорожей селами та містами Галичини вилилися 2014

року в книгу розповідей та вражень «Сентиментальні мандрівки Галичиною»; декілька днів у Туреччині – у повість «Новий рік у Стамбулі» (2015).

Результат письменницької праці Г. Пагутяк останніх двох років – це видання збірки «Гіркі землі» (2016), історичної книги-дослідження «Світ Модрицьких. Передміщани з Дрогобича» (2017) та книги «Небесна кравчиня» (2017). У збірці «Гіркі землі» представлено п'ять оповідань про сучасне життя українців та їхні проблеми («Жінка з Горлівки», «Косар», «Зелена меса», «Телескоп», «999»). Це світла та промениста розповідь про тата, маленьку донечку та зірки на небі (оповідання «Телескоп»), і трішки гнітюча за описом розповідь безгосподарного та вмираючого міста (оповідання «999»), де письменниця дає відповідь на одвічні питання про сенс людського буття. Новела «Жінка з Горлівки» зосереджена на темі війни на Донбасі та одвічній проблемі поділу нашої країни. Головна героїня приїздить із Горлівки, де жила багато років, на малу батьківщину до галицького села. На читачів очікує психологічно-реалістичне зображення складного вузла емоцій і контекстів, який неминуче виникає в такому випадку. До збірки також входить містерія

«Гіркі землі», що пробуджує зі сну, в якому перебуває більшість людей, що засвідчує сьогоднішня ситуація в Україні. Це історія про занепад колись славного міста Борислава, Галицької Каліфорнії, втрати містом свого ремесла та обличчя (і таких міст в Україні багато), про тяжке виживання людей у пострадянській Україні, намагання вберегти свою сім'ю від злиднів, досягнути певного рівня («щоб не гірше від інших»). І в цій гонитві за «стандартами» загублено головне, що пов'язує людей в одну сім'ю, в одну родину, в один народ – любов, шанобливість, уміння жити тут і зараз. Письменниця піднімає тему українських заробітчани за кордоном, показує, чим доводиться платити за матеріальні статки нашим жінкам-заробітчанкам. Родинна байдужість, туга за малою батьківщиною та пошук головною героїнею свого притулку – основна тема твору. До книжки «Небесна кравчиня» увійшли раніше відомі твори «Соловейко», «Гірниче зерно», «Смітник Господа нашого», «Біограф Леонтовича» та нова повість «Небесна кравчиня». Як стверджує сама письменниця: *«Я пройшла шлях від уривчастого писання, дискретних форм, до щільно затканого килима. Спершу я навчилася прясти, тепер вчуся ткати, але чи зможу я кроїти, точніше, чи встигну – невідомо. Тому я й написала свою «Небесну кравчиню». «На світі є дуже мало речей, яких неможливо уникнути. Наприклад, смерті чи беззахисності. Смерть можна полегшити надією на інше життя, беззахисність – надією на захист. Але у вічності ми беззахисні і смертні». Ці слова Галини Пагутяк можуть бути лейтмотивом до всієї збірки, хоча кожен її твір має власний ключ до прочитання.*

ГАЛИНА ПАГУТЯК – КОРОЛЕВА СВОГО КНИЖКОВОГО КОРОЛІВСТВА (значення творчості)

Галина Пагутяк є однією з найцікавіших персон сучасного літературного процесу. Її твори ставлять перед читачем численні питання, спонукають замислитися над одвічними людськими проблемами: пошуку сенсу буття, вибору і відповідальності за нього, переживання людиною краси світу, протистояння природи й цивілізації, драматизму смерті та безсмертя людської душі.

Систему персонажів творів Галини Пагутяк можна умовно поділити на три групи. До першої належать герої-шукачі – шукачі себе, ідеального світу чи сенсу буття. Вони уособлюють у собі сковородинівські ідеї самопізнання. Ці образи притаманні творам «Господар» (Сава), «Гірчичне зерно» (Михайло Басараб), «Писар Східних Воріт Притулку» (Антон), «Писар Західних Воріт Притулку» (Яків та Сильвестр), «Біограф Леонтовича» (біограф-бібліотекар), «Слуга з Добромиля». Більшість із них поєднує спільна риса – жага подорожі, пошуку істинного буття та повернення до рідного коріння після всіх блукань. Письменниця використовує мотив дороги як способу самопізнання та пошуків свого справжнього дому. Відстороненість героїв від реального світу – результат повернення до забутої усіма прадавньої моралі, а прагнення до гармонії з природою є способом стати частиною Всесвіту.

Другу групу персонажів представляють самітники. Але це не мандрівні філософи, а маленькі люди – найменші гвинтики суспільства. У сучасній ієрархії вони відіграють найменшу, непомітну роль, а у письменницькому світі вони часто уособлюють найкращі людські якості. Зазвичай у її творах ці образи втілюють неповноцінні чи інваліди, такі як безнога Гандзуня в повісті «Спалене листя», епілептик Грицько в оповіданні «Потрапити в сад», п'ятеро варягів – жителів Дивної країни – в повісті «Смітник Господа нашого»; літні люди, покинуті напризволяще, в повісті «Кіт із потонулого будинку»; пара стареньких у повісті «Соловейко»; старий Іван Гнатович у «Спаленому листі»; діти – хлопчик-Зайчик в оповіданні «Гола дитина, або Ще одна новорічна історія»; дівчинка Оля в повісті «Пан у чорному костюмі з блискучими гудзиками». Такими ж виступають персонажі з наївним баченням світу та дитячою довірливістю і повною відкритістю до нього, митці за покликанням (Марія в романі «Компроміс», Орфей в оповіданні «Видіння Орфея»). Непотрібні суспільству, але наділені чуйністю, милосердям, співчуттям одне до одного та до слабших істот. Водночас їх вирізняє почуття власної гідності та незалежності, вони нічого не потребують від суспільства, яке їх відкинуло.

Третю групу персонажів становлять істоти міфологічного плану. Звичай вони переходять із твору у твір. Їхня функція полягає в поєднанні реального світу з уявним, вигаданим авторкою. Магічна сутність таких персонажів розкривається у моменти загострення психологічної напруги в розвитку подій. Так образ Білого Пташка набирає своєї магічності та стає символом доброго духа у снах героїв, рятуючи їх від загибелі під час сну або просто відганяючи страшний сон. Або образ Перевізника («Бесіди з Перевізником») – старої людини, яка виконує свої обов'язки, переправляючи бажаючих на острів через річку. Фактично він уособлює перевізника до ідеального гармонійного світу природи, який живе у повній відповідності із законами природи. Такий же образ Перевізника є і в повісті «Спалене листя», де він асоціюється з міфічним Хароном, який перевозить померлих через річку забуття до царства мертвих. Образ перевізника також з'являється у повістях «Смітник Господа нашого» та у «Книзі снів і пробуджень».

Твори Галини Пагутяк перекладено англійською, німецькою, російською, словацькою та хорватською мовами. Її письменницький талант, творча невичерпна енергія, незвичайний виразно самобутній стиль позначені яскравою індивідуальністю. Творчість письменниці активно вивчається сучасними літературознавцями і відзначена літературними нагородами. Зокрема, повість «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» (видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА») здобула третю премію у Всеукраїнському рейтингу «Книга року-2006» у номінації «Дитяче свято» за твори для молодших школярів та підлітків. У 2007 році на 14 Форумі видавців у Львові було виокремлено книгу прози «Слуга з Добромиля» як інтелектуально вишуканий взірць сучасної химерної прози, згодом саме за цей роман Галина Пагутяк отримала найвищу державну нагороду – Національну премію України імені Тараса Шевченка. Українсько-австралійська премія «Айстра», що покликана сприяти популяризації та підвищенню авторитету та престижу високообдарованих майстрів слова, віддала перевагу 2008 року повісті «Захід сонця в Урожі». У 2008 та 2011 роках письменниця стає лауреатом премії Міжнародної асамблеї фантастики «Портал», а в 2014 – переможницею літературної премії Валерія Шевчука за роман «Магнат», визнаний найкращою книгою прози, виданою українською мовою. У рейтинговому дослідженні 2015 року в номінації «Красне письменство» була представлена повість Г. Пагутяк «Новий рік у Стамбулі». Деякі літературознавці зарахували цю повість до десятки найкращих та найбільш резонансних книжок, що побачили світ у 2015 році. Твори письменниці також представлялися у списку Всеукраїнського рейтингу «Книжка року-2017» за двома номінаціями: «Красне письменство» («Небесна кравчиня») та «Минувшина» («Світ Модрицьких. Передміщани з Дрогобича»).

КНИГИ ТА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ ПИСЬМЕННИЦІ

Вздутьська В. Українська підліткова література 2000-2015 років: стислий огляд художньої прози / В. Вздутьська // Дивослово. — 2016. — № 1. — С. 48-52 ; № 2. — С. 44-49.

Огляд художньої прози для підлітків, серед яких йдеться про фентезі-романи Г. Пагутяк «Королівство» та «Книгоноші з Королівства».

Голобородько Я. Ірраціональні модуси Галини Пагутяк : літературознав. есей / Я. Голобородько // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. — 2012. — № 11. — С. 2-5.

Критичний аналіз романів «Писар Східних Воріт Притулку», «Королівство», «Слуга з Добромиля» та збірки прози «Захід сонця в Урожі».

Голобородько Я. Перебувати над реальністю: несучасна температура духу Галини Пагутяк / Я. Голобородько // Укр. мова та літ. (Шк. світ). — 2009. — № 44. — С. 3-5.

Стисла характеристика творчості письменниці.

Гребенюк Т. Галина Пагутяк (нар. 1958) / Т. Гребенюк // Історія української літератури, ХХ – поч. ХХІ ст. : навч. посіб. — Київ, 2017. — Т. 3. — С. 254-266.

Літературознавчий нарис про життя та творчість.

Гребенюк Т. Форми художньої умовності у прозі Галини Пагутяк / Т. Гребенюк // Дивослово. — 2013. — № 6. — С. 43-47.

Автор статті висвітлює різновиди художньої умовності у творчості письменниці (психологічну, науково-фантастичну, притчево-алегоричну) та їхнє значення у глибинному розкритті духовного світу героїв, проблем читацької рецепції на прикладі романів «Господар», «Компроміс», «Гірчичне зерно», «Слуга з Добромиля», «Зачаровані музиканти», «Писар Східних Воріт Притулку», «Писар Західних Воріт Притулку».

Дубинянська Я. Готично forever : [рецензія на роман Г. Пагутяк «Урізька готика» (Київ, вид-во «Дуліби», 2009)] / Я. Дубинянська // Б-чка «Дивослова». — 2012. — № 1. — С. 50-51.

Жулинський М. Чому на сонячній галявині плакав лис? / М. Жулинський // Пагутяк Г. Діти. — Київ, 1982. — С. 5-12.

Характеристика творів першої книги Г. Пагутяк, куди увійшли повісті «Діти», «Лялечка і Мацько», «Повість про Марію і Магдалину» та роман «Філософський камінь».

Качак Т. Жанрова палітра сучасної прози для дітей: літературна казка, повість-казка, пригодницько-фантастичні твори, «краєзнавчий детектив», реалістично-психологічна повість, «шкільний» та історичний романи, автобіографічна, біографічна проза, детектив і фентезі / Т. Качак // Б-чка «Дивослова». — 2015. — № 4. — С. 24-60.

Тематичний огляд сучасної української дитячої прози на прикладі творчості таких письменників, як Л. Мовчун, О. Луцєвська, С. Дерманський, З. Мензатюк, Г. Ткачук, С. Лірник, С. Гридін, Л. Воронина, Г. Пагутяк, М. Павленко, С. Процюк, О. Думанська, І. Роздобудько, В. Рутківський, М. Морозенко та інших. Уявний та реальний світ творів Пагутяк представлено повістями «Лялечка і Мацько», «Втеча звірів, або Новий Бестіарій», романом «Королівство» (сторінки 36-37, 56-58).

Карацупа В. Минуле української фантастики / В. Карацупа, О. Левченко // Укр. фантаст. оглядач. — 2009. — № 4. — С. 52-59.

Найвизначніші імена авторів фантастичної прози ХХ-ХХІ ст., у тому числі біографічна довідка про життя та творчість Г. Пагутяк.

Королівство Галини Пагутяк : метод.-бібліогр. покажч. / Львів. обл. б-ка для дітей ; підгот. Л. В. Русакова, Л. С. Сташко. — Львів : [б. в.], 2013. — 9 с.

Видання містить біографічні відомості, перелік основних творів письменниці, список статей, інтернет-ресурсів про її життя та творчість, а також сценарій поетичного інтерв'ю «Таємнича і самотнє Галина Пагутяк».

Лебедівна Л. Архетипний сюжет Королівства: ностальгія сучасної людини за Раєм / Л. Лебедівна // Література. Діти. Час. — Львів, 2016. — Вип. 5. — С. 118-125.

На прикладі романів Г. Пагутяк «Королівство», М. та С. Дячєнків «Ключ від Королівства», М. Рибалко «Подорож туди, де сніг», В. і Г. Гольбайнів «Казковий місяць» розглянуто поширений у художній прозі для підлітків архетипний сюжет Королівства під кутом зору пошуку сучасною людиною Раю – ідеального простору, в якому людина почувалась би щасливою.

Літературні відзнаки 2009 року : книга року БІ-БІ-СІ 2009 / підгот. Ю. Ворона // Бібл. планета. — 2010. — № 1. — С. 39-40.

Інформація про лауреата премії та п'ятірку кращих книг року, одна із яких «Урізька готика» Г. Пагутяк.

Галина Пагутяк // Письменники Львівщини : бібліогр. довід. — Львів, 2005. — С. 39.

Коротка біографічна довідка.

Пагутяк Г. Автобіографія без дат і майже без фактів ; Сім новел ; Душа метелика / Г. Пагутяк // Дивослово. — 2010. — № 11. — С. 59-64.

Пагутяк Г. «Орієнтуйтеся на рівень класиків, а не на успішних колег» / Г. Пагутяк ; запитував С. Козак // Літ. Україна. — 2015. — 5 берез. — С. 6-7.
Інтерв'ю про секрети творчості, свій письменницький шлях у житті.

Пагутяк Г. «Я з тих людей, яким більше подобається виходити через вікно...» / Г. Пагутяк ; розмову вів В. Панченко // Б-чка «Дивослова». — 2011. — № 5. — С. 8-9.

Інтерв'ю із письменницею про особливості творчості.

Поліщук О. «Діти і війна» в українській жіночій прозі другої половини ХХ століття : (за творами Ірини Вільде, Галини Пагутяк, Любові Пономаренко) / О. Поліщук // Література. Діти. Час. — Тернопіль, 2012. — Вип. 2. — С. 48-52.

На основі дослідження прозових творів («Із записної книжки Дмитра Підлісного» І. Вільде, «Діти» Г. Пагутяк, «Гер переможений» Л. Пономаренко), автором простежено зміни у висвітленні та сприйнятті теми війни в українській літературі другої половини ХХ ст., розкрито «дитячу точку зору» на Німецько-радянську війну, воєнні та повоєнні події тощо.

Резніченко Ю. Палімпсестність міського тексту в повісті Галини Пагутяк «Новий рік у Стамбулі» / Ю. Резніченко // Укр. мова і літ. в шк. України. — 2017. — № 7-8. — С. 71-74.

Художні особливості творення міського тексту, образ міста в повісті.

Садівська В. Новочасна дитяча проза в контексті сучасної освіти / В. Садівська, О. Сова // Дивослово. — 2014. — № 5. — С. 14-16.

Огляд книг серії «Сучасна дитяча проза», куди входить і казкова повість Галини Пагутяк «Лялечка і Мацько».

Тебешевська-Качак Т. Художні особливості прози Г. Пагутяк : жанрово-стильовий аспект / Т. Тебешевська-Качак // Слово і час. — 2006. — № 9. — С. 51-58.

Ханчук І. «Формула героя» сучасної дитячої прози / І. Ханчук, О. Янкович // Укр. мова і літ. в шк. України. — 2015. — № 6. — С. 27-31.
Основні типи персонажів сучасної української та зарубіжної фантастичної прози, в тому числі роман Г. Пагутяк «Королівство».

Харчук Р. Одкровення Галини Пагутяк : [рецензія на кн. «Захід сонця в Урожі» (Львів, вид-во «Піраміда», 2007)] / Р. Харчук // ЛітАкцент. — Київ, 2008. — Вип. 2. — С. 220-222.

Харчук Р. «Я – то є ми...» / Р. Харчук // Укр. культура. — 2010. — № 1-4. — С. 18.

Про роман письменниці «Слуга із Добромилля», який отримав у 2010 році Національну премію України імені Тараса Шевченка.

МАТЕРІАЛИ ДО ВИВЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ Г. ПАГУТЯК У ШКОЛІ

Логвіненко Н. «Одна з найсамобутніших і найутаємниченіших мислителів новітньої літературної доби» : вивч. фантаст. творів Г. Пагутяк / Н. Логвіненко // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. — 2012. — № 11. — С. 35-39.

У статті подано ретроспективу творчості письменниці, розкрито шляхи текстуального вивчення роману «Слуга з Добромиля».

Скрипнюк О. Конспект уроку української літератури у 5 класі : [позакл. читання : повість Г. Пагутяк «Лялечка і Мацько»] / О. Скрипнюк, Т. Ніверчук // Журавлик. — 2013. — № 10. — С. 4.

Характеристика казкової повісті «Лялечка і Мацько».

[Сучасна українська література. Творчість Г. Пагутяк, Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Римарука, В. Слапчука] : уроки 65-66 : 11 кл. // Б-чка «Дивослова». — 2011. — № 11-12. — С. 85-91.

Матеріали до уроків, огляд творчості письменників, в тому числі Галини Пагутяк.

Третяк В. Галина Пагутяк / В. Третяк // Укр. мова та літ. (Шк. світ). — 2008. — № 13-16. — С. 74-79.

Розробка уроку за повістю «Захід сонця в Урожі» та матеріали до уроку «Життєвий і творчий шлях. Огляд прозових творів письменниці» з характеристикою збірок «Діти», «Господар», «Потрапити в сад», «Гірчичне зерно», «Записки Білого Пташка».

Електронні ресурси

Артюх А. Моделювання образу Парижа у романі Галини Пагутяк «Біограф Леонтовича» [Електронний ресурс] / А. Артюх // Літ. обрії. Праці молодих учених. — 2014. — Вип. 19. — С. 227-230. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Litobr_2014_19_44.

Біла І. В. Система мотивів у творах Галини Пагутяк: специфіка їхнього взаємозв'язку [Електронний ресурс] / І. В. Біла // Таїни художнього тексту (до проблеми поетики тексту). — 2012. — Вип. 15. — С. 59-69. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tkht_2012_15_10.

Бокшань Г. Автобіографічні маркери в міфопоетиці Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / Г. Бокшань // Питання літературознавства. —

2015. — Вип. 92. — С. 78-87. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PI_2015_92_8.

Бокшань Г. Архетипні риси біографії Каспара Гаузера в казковій повісті Галини Пагутяк «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» [Електронний ресурс]/Г. Бокшань//Питання літературознавства. — 2014. — Вип. 90. — С. 62-71. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PI_2014_90_6.

Бокшань Г. Героїчний міф у романі Галини Пагутяк «Слуга з Добромиля» [Електронний ресурс] / Г. Бокшань // Наук. вісник Ужгород. ун-ту. Сер. : Філологія. — 2016. — Вип. 2. — С. 65-69. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuufilol_2016_2_13.

Бокшань Г. Міфологічний та культурно-історичний інтертексти у повісті Галини Пагутяк «Гірчичне зерно» [Електронний ресурс] / Г. Бокшань // Теорет. і дидакт. філологія. — 2014. — Вип. 17. — С. 238-248. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tidf_2014_17_22.

Бокшань Г. І. Специфіка моделювання фентезійного світу в романі-феєрії Галини Пагутяк «Зачаровані музиканти» [Електронний ресурс] / Г. І. Бокшань // Наук. пр. [Чорномор. держ. ун-ту ім. Петра Могили комплексу «Кієво-Могилянська академія»]. Сер. : Філологія. Літературознавство. — 2016. — Т. 271, вип. 259. — С. 64-68. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdufl_2016_271_259_13.

Бордус В. Книжковий let's play як оригінальний метод організації дитячого читання [Електронний ресурс] / В. Бордус, Ю. Цимбалюк // Б-ка у форматі Д°. — 2017. — № 3. — С. 46-54. — Режим доступу: <http://www.chl.kiev.ua/D0/Book/View/110#page/46/mode/2up>.

Ситуаційно-рольові, інтерактивні та рухливі ігри за романом британського письменника Д. Вольямса «Велика втеча дідуса» та казковою повістю Г. Пагутяк «Лялечка і Мацько».

Букіна Н. Типологія родинного прокляття та помсти в романі «Зачаровані музиканти» Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / Н. Букіна // Слово і час. — 2013. — № 6. — С. 93-97. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sich_2013_6_17.

Бурдастих М. О. Фантастичне в інтелектуальному дискурсі Г. Пагутяк [Електронний ресурс]: (на матеріалі повісті «Захід сонця в Урожі») /

М. О. Бурдастих // Наук. записки Бердян. держ. пед. ун-ту. Сер. : Філологічні науки. — 2015. — Вип. 8. — С. 260-268. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nzbdpufn_2015_8_37.

Бурдастих М. Художні особливості національної версії «літератури про вампірів» (на матеріалі творчості Г. Пагутяк) [Електронний ресурс] / М. Бурдастих // Філолог. семінари. — 2013. — Вип. 16. — С. 285-292. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fils_2013_16_36.

Галаєва О. Моделювання характерів персонажів як вияв естетичного (за романом Галини Пагутяк «Писар Східних Воріт Притулку») [Електронний ресурс] / О. Галаєва // Сучас. літературознав. студії. — 2012. — Вип. 9. — С. 91-100. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/SIs_2012_9_12.

Галаєва О. М. Проблематика ранньої творчості Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / О. М. Галаєва // Вісник Черкас. ун-ту. Сер. : Філологічні науки. — 2016. — № 1 (2). — С. 48-54. — Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchuF_2016_1\(2\)_10](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchuF_2016_1(2)_10).

Галина Пагутяк [Електронний ресурс] : [особистий веб-сайт письменниці]. — Електрон. дані. — Режим доступу: <http://pahutyak.com/>. — Назва з екрана.

Галич А. О. Портретні метаморфози в романі Г. Пагутяк «Магнат»: місія двійництва [Електронний ресурс] / А. О. Галич // Вісник Маріуп. держ. ун-ту. Сер. : Філологія. — 2015. — Вип. 13. — С. 5-13. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vmdu_2015_13_3.

Гірняк М. Наративна перспектива іншої свідомості в повісті Галини Пагутяк «Кіт з потонулого будинку» [Електронний ресурс] / М. Гірняк // Наук. вісн. Східноєвроп. нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Філологічні науки. Літературознавство. — 2015. — № 9. — С. 27-33. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvvnufl_2015_9_7.

Гірняк М. Поетика пограниччя у «Книзі снів і пробуджень» Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / М. Гірняк // Вісник Львів. ун-ту. Сер. : Філологічна. — 2014. — Вип. 60(2). — С. 330-341. — Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VInu_fil_2014_60\(2\)_41](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VInu_fil_2014_60(2)_41).

Голобородько Я. Ірраціональні модули Галини Пагутяк. Літературознавчий есей [Електронний ресурс] / Я. Голобородько // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. — 2012. — № 11. — С. 2-5. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ulvzsh_2012_11_2.

Критичний аналіз романів «Писар Східних Воріт Притулку», «Королівство», «Слуга з Добромиля» та збірки прози «Захід сонця в Урожі».

Гольник О. Містико-езотеричний дискурс повісті Галини Пагутяк «Брат мій Енкіду» [Електронний ресурс] / О. Гольник // Наук. вісн. Миколаїв. нац. ун-ту ім. В. О. Сухомлинського. Сер. : Філологічні науки. — 2016. — № 1. — С. 65-71. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmduf_2016_1_13.

Гребенюк Т. В. Роман Г. Пагутяк «Урізька готика» в контексті сучасної української літературної містики [Електронний ресурс] / Т. В. Гребенюк // Питання літературознавства. — 2011. — Вип. 83. — С. 106-112. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PI_2011_83_14.

Гульчак О. Способи образотворення у романі Галини Пагутяк «Смітник Господа нашого» [Електронний ресурс] / О. Гульчак // Наук. записки Терноп. нац. пед. ун-ту ім. Володимира Гнатюка. Сер. : Літературознавство. — 2012. — № 35. — С. 21-28. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNPUJ_2012_35_5.

Журба С. С. Інтентертекстуальні зв'язки малої прози Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / С. С. Журба // Наук. записки Терноп. нац. пед. ун-ту ім. Володимира Гнатюка. Сер. : Літературознавство. — 2016. — № 44. — С. 54-58. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNPUJ_2016_44_12.

Кизилова В. В. Персонажі фентезі для дітей і юнацтва: типологія, функції (на прикладі роману Галини Пагутяк «Королівство») [Електронний ресурс] / В. В. Кизилова // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Сер. : Філологія. — 2015. — Вип. 17 (1). — С. 10-13. — Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2015_17\(1\)_4](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2015_17(1)_4).

Кірячок М. Апокаліптичне напруження як концептуальна основа образної системи роману Галини Пагутяк «Смітник Господа нашого» [Електронний ресурс] / М. Кірячок // Слово і час. — 2015. — № 7. — С. 16-21. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sich_2015_7_4.

Логвіненко Н. «Одна з найсамобутніших і найутаємниченіших мислителів новітньої літературної доби» : вивч. фантаст. творів Г. Пагутяк [Електронний ресурс] / Н. Логвіненко // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. — 2012. — № 11. — С. 35-39. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ulvzsh_2012_11_12.

Мельник Н. Осмислення місця сучасної людини в природі та суспільстві : (на матеріалі творів Г. Пагутяк «Душа метелика» і «Потрапити в сад») [Електронний ресурс] / Н. Мельник // Рідна шк. — 2010. — № 7-8. — С. 70-73. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsh_2010_7-8_18.

Місінькевич О. М. Асоціативна конотація слова в системі художнього ідіостилю Галини Пагутяк (на матеріалі новели «Душа метелика») [Електронний ресурс] / О. М. Місінькевич // Наук. записки [Ніжин. держ. ун-ту ім. М. Гоголя]. Серія : Філологічні науки. — 2013. — Кн. 1. — С. 99-102. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzfn_2013_1_21.

Пагутяк Г. «Навіть найстрашніші речі, якщо вони мають естетичну цінність, можуть бути описаними» [Електронний ресурс] : інтерв'ю / спілкувалася Л. Хомишинець // Друг читача : [веб-сайт]. — Електрон. дані. — Режим доступу: <https://vsiknygy.net.ua/interview/5246/>.

Бесіда про творчість та Національну премію України ім. Тараса Шевченка, отриману письменницею у 2010 році.

Руссова В. М. Олітературнення гасла «Схід і Захід разом» Галиною Пагутяк [Електронний ресурс] / В. М. Руссова // Наук. пр. [Чорномор. держ. ун-ту ім. Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. : Філологія. Літературознавство. — 2017. — Т. 301, вип. 289. — С. 78-81. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdufl_2017_301_289_16.

Семак Л. Контекстуальна синоніміка в романі Галини Пагутяк «Уриська готика» [Електронний ресурс] / Л. Семак // Мова і культура. — 2013. — Вип. 16, т. 6. — С. 35-42. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mik_2013_16_6_7.

Слижук О. Повість Галини Пагутяк «Втеча звірів, або Новий Бестіарій» на уроці позакласного читання [Електронний ресурс] / О. Слижук // Наук. вісн. Миколаїв. нац. ун-ту ім. В. О. Сухомлинського.

Сер. : Філологічні науки (Літературознавство). — 2017. — № 2 (20). — С. 216-219. — Режим доступу: <http://litzbirnyk.com.ua/wp-content/uploads/2017/11/40.20.17.pdf>.

Сур'як М. В. Видіння як структуротворчий компонент історичного роману «Зачаровані музиканти» Галини Пагутяк [Електронний ресурс] / М. В. Сур'як // Наук. вісник Миколаїв. держ. ун-ту ім. В. О. Сухомлинського. Сер. : Філологічні науки. — 2014. — Вип. 4.14. — С. 163-169. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmduf_2014_4.

Фетісова О. Традиційне й авторське в міфотворчості Галини Пагутяк (на матеріалі роману «Королівство») [Електронний ресурс] / О. Фетісова // Теорет. і дидакт. філологія. — 2014. — Вип. 17. — С. 461-473. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tidf_2014_17_41.

Шахова К. І. Жанрова своєрідність повісті Галини Пагутяк «Записки Білого Пташка» [Електронний ресурс] / К. І. Шахова // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту ім. Івана Огієнка. Філологічні науки. — 2014. — Вип. 35. — С. 172-176. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkpnu_fil_2014_35_56.

Ярослав Голобородько про Галину Пагутяк [Електронний ресурс] // Літературний компас : [блог Херсонської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Олесь Гончара]. — Електрон. дані. — Режим доступу: <http://blog.lib.kherson.ua/goloborodko-pro-pagutyak.htm>. — Назва з екрана.

ТВОРИ Г. ПАГУТЯК У ФОНДІ НБУ ДЛЯ ДІТЕЙ

Пагутяк Г. Втеча звірів, або Новий Бестіарій / Г. Пагутяк ; іл. М. Паленко. — Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2006. — 238 с.

Пагутяк Г. Гіркі землі : містерія / Г. Пагутяк ; обкл. А. Семчишин. — Вінниця : Теза, 2016. — 222 с.

Пагутяк Г. Гірчичне зерно : повісті / Г. Пагутяк ; худож. В. Ф. Яцун. — Київ : Рад. письменник, 1990. — 232 с.

Пагутяк Г. Господар : роман, повість / Г. Пагутяк. — Київ : Рад. письменник, 1986. — 200 с.

Пагутяк Г. Діти : повісті, роман / Г. Пагутяк ; [передм. М. Жулинського]. — Київ : Рад. письменник, 1982. — 320 с.

Пагутяк Г. Королівство : [про книгонош із Королівства. Кн. 1] / Г. Пагутяк ; худож. Ф. Сергєєв ; обкл. Н. Котилевської. — 2-е вид. — Вінниця : Теза, 2016. — 380 с.

Пагутяк Г. Королівство : [про книгонош із Королівства. Кн. 1] / Г. Пагутяк ; худож. Ф. Сергєєв. — Вид. 2-е, випр. — Вінниця : Теза : Фоліо, 2010. — 377 с. — (ФФ).

Пагутяк Г. Королівство : пригод. роман / Г. Пагутяк ; передм. М. Жулинського. — Тернопіль : Джура, 2005. — 288 с.

Пагутяк Г. Книгоноші з Королівства : [пригод. роман] / Г. Пагутяк ; обкл. І. Михайлян. — Вінниця : Теза, 2016. — 285 с.

Пагутяк Г. Лялечка і Мацько / Г. Пагутяк ; худож. О. Кузнецова. — Київ : Грані-Т, 2008. — 96 с. : іл. — (Сучасна дитяча проза).

Пагутяк Г. Слуга з Доброміля : роман / Г. Пагутяк. — Київ : Дуліби, 2006. — 329 с. — (Deja vu).

ОСНОВНІ ТВОРИ ПИСЬМЕННИЦІ, ЩО ВИЙШЛИ ОКРЕМИМИ КНИГАМИ

- 1982** – збірка «Діти» (повісті «Діти», «Повість про Марію і Маргариту», «Лялечка і Мацько», роман «Філософський роман»).
- 1986** – збірка «Господар» (фантастичний роман «Господар», повість «Соловейко»).
- 1989** – збірка «Потрапити в сад» (роман «Компроміс», цикл «Трагічні оповідання»).
- 1990** – збірка «Гірчичне зерно» (психологічний роман «Гірчичне зерно», повісті «Пан у чорному костюмі з блискучими гудзиками», «Бесіди з Перевізником»).
- 1999** – збірка «Записки Білого Пташка» (романи «Смітник Господа нашого», «Радісна пустеля», повість «Записки Білого Пташка»).
- 2003** – збірка «Писар Східних Воріт Притулку» (романи «Смітник Господа нашого», «Книга снів і пробуджень», повісті «Захід сонця в Урожі» та інші).
- 2003** – збірка «Захід сонця в Урожі» (романи «Смітник Господа нашого», «Книга снів і пробуджень», повісті «Захід сонця в Урожі» та інші).
- 2005** – «Королівство».
- 2006** – «Втеча звірів, або Новий Бестіарій».
- 2006** – «Слуга з Добромиля».
- 2007** – «Книгоноші з Королівства».
- 2007** – «Захід сонця в Урожі» (перевидання твору).
- 2008** – «Лялечка і Мацько» (перевидання твору).
- 2009** – «Мій Близький і Далекий Схід» (повість «Брат мій Енкіду», есеї).
- 2009** – «Урізька готика».
- 2010** – збірка «Потонули в снігах» («Автобіографія без дат і майже без фактів», новели та оповідання «Кров і піт вигаданого світу», есеї «Брама для солі й вітру»).
- 2010** – «Зачаровані музиканти».
- 2011** – «Писар Східних Воріт Притулку. Писар Західних Воріт Притулку».
- 2011** – «Сни Юлії і Германа».
- 2012** – «Уріж та його духи».
- 2012** – «Слуга з Добромиля» (перевидання твору).
- 2013** – «Кожен день інший».

-
- 2014** – «Сентиментальні мандрівки Галичиною».
2014 – «Магнат».
2015 – «Новий рік у Стамбулі».
2015 – «У кожного є бабуся».
2016 – «Пан у чорному костюмі з блискучими гудзиками».
2016 – збірка «Гіркі землі» (містерія «Гіркі землі», оповідання «Жінка з Горлівки», «Косар», «Зелена меса», «Телескоп», «999»)
2017 – «Світ Модрицьких. Передміщани з Дрогобича».
2017 – «Небесна кравчиня» (повісті «Соловейко», «Гірчичне зерно», «Небесна кравчиня», романи «Смітник Господа нашого», «Біограф Леонтовича»).

НАГОРОДИ ТА ВІДЗНАКИ

- 2008** – лауреат премії Міжнародної асамблеї фантастики «Портал» за роман «Книгоноші з Королівства» у номінації «Найкраща українська фантастична книга».
2008 – лауреат українсько-австралійської літературної премії «Айстра» за повість «Захід сонця в Урожі».
2009 – номінація Книги року ВВС-2009 за роман «Урізька готика».
2010 – лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка за роман «Слуга з Добромиля».
2011 – лауреат премії Міжнародної асамблеї фантастики «Портал» за роман «Зачаровані музиканти» у номінації «Найкраща українська фантастична книга».
2014 – лауреат літературної премії Валерія Шевчука за роман «Магнат».

ОДКРОВЕННЯ ГАЛИНИ ПАГУТЯК

(ВИСЛОВИ ПИСЬМЕННИЦІ)

«Книги пишуть для споріднених душ, шукають співрозмовника, з яким цікаво, шукають друга. Мені дуже подобаються слова Марселя Пруста: «Книга – дитя самотності і мовчання». Щоб знайти справжніх друзів, треба вміти винести і самотність, і мовчання, і не ввести себе й інших у спокусу. Письменник повинен розуміти, що створює не тільки власну репутацію, але і відповідає за душевний стан своїх друзів-читачів. Коли я починала писати, мене попереджали, як це важко – писати книги. Через багато років я зрозуміла, що саме важко: підтримувати дружбу зі старими читачами і знаходити нових за допомогою слів і тільки слів».

«Письменник володіє трагічним сприйняттям життя, отим балансуванням над прірвою, яке дає змогу оцінити мить щастя».

«Творчість – це самоорганізація і виявлення невидимого. Тому вона має таку сильну психотерапевтичну дію. Я не знаю, як сприймають світ люди, що не вміють творити, як працює їхня голова, чим вони компенсують відсутність творчості. Це – біла пляма. І при цьому я здатна влізти в чиюсь шкіру – чоловіка, старих, дітей, інших істот. Я не знаю навіть, як вони виглядають, мені неважливо, як їх звати, – з іменами завжди маю клопіт. Очевидно, це якісь форми думки, що виходять з-під мого контролю й починають далі розвиватися самі. Але навіть тоді я намагаюся ними опікуватись – захищаю, щоб світ не зруйнував їх».

«Я хочу, щоб мене читали люди. І більше нічого не треба. Мене взагалі не хвилює таке поняття, як успіх. Хоча присудження Шевченківської премії – це, звісно, приємно, до того ж це значно полегшить моє життя. До думки лауреата будуть більше прислухатися. Я зможу допомогти комусь із молодих літераторів – адже на людей авторитет премії впливає».

«Часто буває, що певне слово чи думка спонукають до зародження задуму. Більше того, задуми творів мені просто сняться. Це наче самогіпноз. Новий роман, який я зараз пишу, не починала доти, доки мені не наснився початок. Мені завжди здається, що я знаю, про що буду писати й чим воно закінчиться, але коли вже пишу, все виходить абсолютно по-іншому».

«Я дуже багато читала завжди, і не думала стати письменницею. Мені хотілось створювати щось. А створюєш, коли вмієш щось і маєш досвід. Коли в мене з'явився життєвий досвід і певні світоглядні принципи, я змогла писати по-справжньому: не на життя, а на смерть. Писати – це дуже серйозно. Навіть маленьку статтю я пишу так, ніби це висока література. Ненавиджу халтуру».

«Мої думки і мої слова повинні відповідати мені, моїй сутності. Тобто я не можу брехати й ошукувати ні ближніх, ні дальніх. Те саме стосується і уяви. Я не описую світ, то було б страшенно нудно. Я його перетворюю. Це про мене визначення Канта: «Людина – це істота, яка змінює світ винятково силою власної уяви».

«У стосунках з людьми я керуюся серцем, тому в мене небагато ворогів явних, але приховані існують. Вони – якраз найгірші».

«Свої книжки я пишу від руки, вони є відбитками моїх долонь і пальців. Основний малюнок не змінюється ніколи. Просто ніхто цього не помічає».

«Я сама є носієм усної традиції народу. В даному випадку – Бойківщини. Я виросла на цьому хлібі. Це моя стихія. Але я дивлюся на це згори. Коли виходиш на Ласки, то село таке мале, що може вміститися в жмені. А внизу – темрява, тінь, видимі й невидимі духи. Я не можу їх боятися, бо це все – частина мене самої. І не вірити в опирів – це безглуздя, коли довкола про них розповідають діти й дорослі... Зрештою, я сама – містична істота. Мені подобається про це писати, бо це справжнє, гарне, заворожуюче. Звідти виходиш кудись, поза межі тієї убогої автоматизованої цивілізації, яка нищить душу. Вони – не зло, ті всі чорні істоти. У них є почуття гумору».

«Я пишу спонтанно, рідко щось вимудровую. Якщо я інша, то в мене й хід думок інший. Не люблю повторюватися. Я не землероб, який постійно садить картоплю. Мені подобається полювати за образами».

«Талант вимагає жертв. Не думайте, що у вас буде все те, що і в інших людей. Що більший талант, то більше жертв він вимагає».

«Орієнтуйтеся на рівень класиків, а не на успішних колег».

«Фантастика єднає всіх людей на планеті, нагадуючи їм, що коли вони раптом зустрінуться в космосі, то їх зближить те, що вони земляни. Такий собі планетарний патріотизм. Те саме стосується людей, які люблять читати фантастику, відчують її смак, і поважають тих, хто має уяву. Від уяви до відкриттів – один крок. Великі винахідники й мандрівники в дитинстві любили читати фантастику й вона вплинула на їхній вибір у житті».

«Усі ці фантастичні сюжети – спосіб розширення свідомості. У мене не завжди так було, але повсякденність настільки виснажує, що шукаєш порятунку. Це – ніби вмирати – покидати вбогий світ і летіти за вітром. Колись я не повернуся зі своїх мандрів. Я хочу зникнути, щоб від мене не залишилось сліду. Тут і без мене є кому слідити: в житті та в літературі».

«Мистецтво без уяви – це мистецтво без свободи».

«Визнаний письменник може писати чи не писати, а успішний музикант всюди себе демонструвати, щоб його не забули».

«Я дякую Господу, що він навчив мене ненавидіти і завжди обирати місце правди, а не місце комфорту».

«Мені просто подобається все незвичайне і чудесне. Це теж реальність. Мабуть, критики плутають реальність із буденністю. Я хочу створювати світи, у яких можна жити не тільки мені, але й іншим. Я хочу, щоб кожний знав, що в цій похмурій буденності існує безліч дверей, які відкриваються в інші світи. І я знаходжу і показую деякі з них. У Королівстві є приказка: «Якщо не можеш знайти двері, намалюй їх на стіні».

ПОЕТИКА РОМАННОГО МИСЛЕННЯ

(вислови про творчість Г. Пагутяк)

«Галина Пагутяк не боїться виносити на читацький суд щирі, чи не сповідальні вираження своїх болючих для власного серця дотиків до душевних ран, до людських страждань, особливо страждань жіночих – коли доля чахне на довгих від самотності роках, коли витлівають без вогню кохання причаєні почуття, коли не вдається самотній людині бо-дай на хвильку спрагло прихилитися до чужого щастя...».

«Коли встигла ця дівчина-студентка столичного університету, котрій ще тільки сягнуло за двадцять літ, так щедро наповнити себе співпережиттям наших воєнних лихоліть, печаллю трагедій, що скорботно відлунюються в долях самотніх матерів і народжених сиротами дітей, безсонням «вічних дівчат» від не пережитих радощів кохання і жаданих мук материнства? Де брала Галина Пагутяк суворі уроки правди життєписання, твореного оригінально, неповторно, бо слова в її повістях і романі не розминаються байдужо від фальшивих інтонацій, навпаки, то туляться прихильно одне до одного, то дзвінко вганяються в рядок, викрапуючи сльозу співпережиття» (про першу книгу письменниці «Діти»).

«...Галина Пагутяк цим романом поглянула на сучасну Україну дитячими очима, відтворила дитяче сприйняття того, що відбувається зараз в Україні...» (про роман «Королівство»).

«...Галину Пагутяк вельми шанують за оригінальну поетику романного мислення...».

(М. Жулинський, український літературознавець)

«...зовсім не одними і тими ж дверима, якими входили всі інші українські письменники радянського часу. Вона ввійшла, не постукавши і не попросивши дозволу ввійти, вона влетіла через димар і змусила рахуватися з нею. Їй вдалося обійтися без творів, яких вимагала епоха, а разом з тим порадувати творами, яких вимагала душа».

«Її поетична проза близька до жанру магічного реалізму...».

«Твори Галини Пагутяк скидаються на сни, які авторка навіює читачеві, сни, які кожен тлумачить по-своєму, вилузуючи з них таємницю...».

(Ю. Винничук, український письменник)

«Г. Пагутяк – не тільки письменниця, вона мислителька, яка постійно звертається до християнства як джерела не так літературності, як сенсу. Вона не прагне розважити читача. Вона хоче застерегти його від нього ж самого».

«Г. Пагутяк зізнається: усі її книги народжені снами, отже, є підстави вважати її стиль сюрреалістичним... Сновидіння, сни є основним сюжетотвірним елементом у творчості Г. Пагутяк...».

(Р. Харчук, українська письменниця, літературознавець)

«Галина Пагутяк працює у рідній, яке не спрямовує її романи у розряд бестселерів і блокбастерів, не виводить її на подіум екстрамодних й ультрапомітних прозаїків, проте гарантує інтерес до неї і через десять, двадцять, п'ятдесят і, прогноую, гарантуватиме інтерес до її текстів і через сто років. Вона пише ірраціонально, наголошуючи при цьому не на зовнішній оболонці-упаковці, а на духовних константах-оберегах своїх текстів, що підтверджено її романами «Писар Східних Воріт Притулку», «Королівство», «Слуга з Добромиля» і збіркою прози «Захід сонця в Урожі».

«І ще Галина Пагутяк є несучасною тим, що по вінця наповнює свої романи любов'ю. Не тією новочасною любов'ю, що її можна вгледіти, а можна, скільки не дивись, так і не вгледіти за шарами затребуваних нині епатажних, брутальних, вибухових пластів. А тою споконвічною любов'ю до всього живого й неживого, реального й віртуального, буденного й міфологічного, якою пройняті її слово, її фраза, її стиль».

(Я. Голобородько, український філолог, літературознавець)

«Галя Пагутяк – без перебільшення – найзагадковіша постать у сучасній українській літературі. Походить з династії молдовських господарів Басарабів... А головне – це людина, яка одночасно живе (бачено на власні очі) в кількох часо-просторових вимірах...».

(М. Гримич, українська письменниця, видавець)

«...кolorитна неординарність і талант беззахисної, але напрочуд міцної жінки, яка створила Королівство і Притулок, щоб дати людям якусь надію, що і для них є гідне місце на цьому світі».

(В. Коскін, український журналіст)

«Послідовно витворюваний нею образ села Урожа, що біля Дрогобича, напрочуд нагадує фолкнерівську Йокнапатофу, а потоки свідомостей головних героїв тонко перегукуються з його ж «Шумом і шалом». Водночас та художня готика й містика, що природно закорінена у фольклорному українському ґрунті, надає її творам напрочуд оригінального звучання, що ледь чи не притлумлює знаний у всьому світі образ Дракули».

(Н. Ксьонзик, український літературознавець, редактор)

«Читаючи її твір, виникає враження, ніби гортаєш стародавню книгу, від поживклих сторінок якої віє таємницею. Загалом же «Слуга з Добромиля» – зразок якісної прози, де в ірреальному світі розкриті глибокі філософські смисли: призначення людини, самотність, слабкість зла та неоднозначність добра».

(Н. Герасименко, український літературознавець)

ВІКТОРИНА «УПІЗНАЙ ГЕРОЯ ЗА ЦИТАТОЮ» (за казковою повістю «Лялечка і Мацько»)

1. «... він лежить, розкинувши лапи, ліниво помахує хвостом із білим кінчиком, ніби вмоченим у солодку сметанку, й задоволено мружиться від сонця. Іноді піднімає догори вушка й вслухається у лісовий шум». (Лис Мацько)

або

«... лежав, як мертвий, поклавши голову на витягнені лапи, і хвіст його простягся, як кинута ганчірка. Він плакав. Хоч був чудовий лагідний ранок на сонячній галявині...». (Лис Мацько)

2. «... взимку мешкала в місті з усіма вигодами, а навесні й улітку вилітала на дачу до лісу. ... була вельми освіченою особою, мала повно знайомих, а її дача розташовувалась якраз над норую нашого лиса». (Сорока)

3. «... мав людське ім'я. Одного разу він забрів у село, приваблений запахом молока та яблук, а там його спіймали діти. Нарекли ...». (Іжак Грицько)

4. «... дві темні постаті. Одна широка, кремезна, а друга – маленька з гострим писком. Широка постать важко сопіла, а менша її зацитькувала: Тихо, тихо...». (Борсук Джума і щурик Альцест)

5. «...цілісінькими днями дрімала на дубі, настовбурчивши сіре пір'я... прожила на світі дуже багато, ніхто не пам'ятав її молодюю». (Стара ворона)

або

«... довго прожила на світі, і не лише в лісі. Узимку, коли була молодша, зимувала у місті». (Стара ворона)

6. «... той мав до біса очей, і від нього нічого не можна було втаїти. Ще й мав звичку віщати співрозмовнику липку павутину на вуха та хвіст». (Павук)

7. «Спав на канапі, їв регулярно, бавився... А тепер через того малого мене женуть з хати. Бояться, щоб він від мене не заразився ... чимось». (Кошеня)

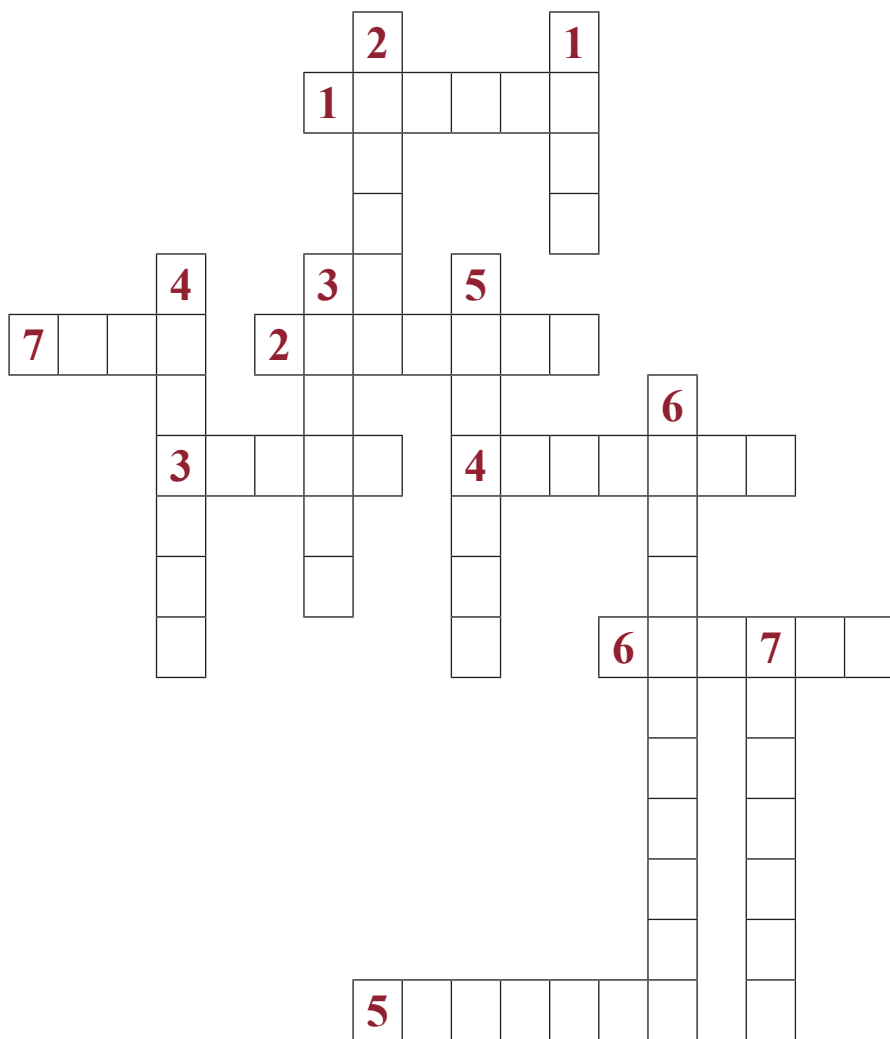
або

«... волохата істота чхнула й почала продиратися крізь солому. Лис побачив круглі величезні очі, що здивовано витріщилися на нього... Очі ... спалахнули зеленим світлом, а хвіст став пухнастим, як у білки».
(Кошеня)

8. «... крізь сон почув, як його поцілувала мама, але не міг розплющити очей... встав і пішов у піжамці просто надвір. Не треба було спускатися з четвертого поверху, щоб потрапити на вулицю, коли заманеться. Це дуже сподобалось...». (Хлопчик Олег на прізвисько Лялечка)

9. «Тепер у нас головою молоденький ..., той, що театр хотів організувати, але йому не дозволяли... і вирішив влаштувати Свято лісу. Змагання різні, карнавал, концерт». (Молодий вовчик)

КРОСВОРД ЗА ТВОРАМИ ДЛЯ ДІТЕЙ

По горизонталі:

1. Хто став другом хлопчика Олега з повісті «Лялечка і Мацько»?
2. Як звали героя, у якого перетворився гарний лис у романі «Королівство»?
3. У якому місті знаходиться Серединний світ у романі «Книгоноші із Королівства»?
4. Що викрав лис із дідового повір'я у повісті «Лялечка і Мацько»?
5. Ім'я упира та репортера газети «Посейбічні і потойбічні новини» із романів «Королівство» та «Книгоноші із Королівства».
6. Хто подарував лису блакитні окуляри у повісті «Лялечка і Мацько»?
7. Хто поїв картини лиса у повісті «Лялечка і Мацько»?

По вертикалі:

1. Хто живе у власному вигаданому світі, мандрує у часі та опиняється в іншому часопросторі у повісті «Втеча звірів, або Новий Бестіарій»?
2. Ім'я хлопчика, який шукав Єдинорога у повісті «Втеча звірів, або Новий Бестіарій»?
3. Як звали kota Люцини у романі «Королівство»?
4. Ім'я kota-книгоноші із Імперії у романі «Книгоноші із Королівства»?
5. Назва місяця, коли мама привезла Олега в село, у повісті «Лялечка і Мацько»?
6. Ім'я щурика, який разом із кицькою врятував цуценя у повісті «У кожного є бабуся»?
7. Ім'я королеви із романів «Королівство».

Відповіді:

По горизонталі:	По вертикалі:
1. Мацько	1. Доня
2. Серпень	2. Каспар
3. Львів	3. Фелікс
4. Відерце	4. Бібльос
5. Мортіус	5. Червень
6. Сорока	6. Гризостомус
7. Миші	7. Олімпія

«ВСІ МОЇ КНИГИ НАПИСАНІ СНАМИ...»

Інформаційний бібліографічний список
для організаторів дитячого читання до 60-річчя
від дня народження
української письменниці Галини Пагутяк

Відповідальна за випуск А.І. Гордієнко
Укладач Л.М. Ільченко.

Літературний редактор В.В. Зеленська.
Комп'ютерна верстка Н.В. Ярчак.

Підписано до друку 18.04.2018 р.
Зам. № 5. Тираж 75 прим.

Видавець та виготовлювач
НБУ для дітей
вул. Януша Корчака (Баумана), 60,
м. Київ, 03190
Тел/факс. 400-65-87,
тел. 400-05-01, 400-70-91
<http://www.chl.kiev.ua>
mail: library@chl.kiev.ua

НБУ для дітей

вул. Я. Корчака, 60, м. Київ, 03190

Тел/факс. 400-65-87, тел. 400-05-01, 400-70-91

<http://www.chl.kiev.ua>

mail: library@chl.kiev.ua